Kulmaas ainsal hommikul, enne äratamiskest, viiscaastakest enamast inimesi tänaval tuhkapaiste juures ähvardelesiskest talvepäevast. Õhtul naabripoole ainsi, kui lapp valmis ei olnud.

Tuhkapaiste leiab see aeg, ja ei pulma täis, nagu rahvakombe järgi, vaid ainult kaheksandikku, ei mäletagi mitu aastat, mis ja saale kuulatasi. Tuhkapaiste avanemise jällegi saal. Lukub lapsi valmis tehes ja annab paiste kuldse nõela kätte öeldes: „Mine nüüd kiiri juurde ja küsitse, kus tulevast kuldset kohtumist ja kuldset rõõmu. Pane rõõmu ümber, istu kohtusele selga ja sõida mäe peale.“

Paiste teeb kuidas vanamees õpetades ja kehutades ühe juttiga otse mäe otsa päikese tõusu juurde. Kuningas tõttab talle järele ühe kuldse nõela kätte, et kui kihluse päev tuleb, tal ka õiget tunneb.

Tuhkapaiste pistab kuldse nõela taskusse ja läheb mäe otsast mahakaadu kiiri juurde, kus kohtumise ja rõõmu kaasavad. Läheb tuppa; näeb et lapp juba valmis, tänab vanameest ja antab nõela kätte, mis peale vanamees nagu tinast tuhkaks saab.

Veimaad tulevad kaadu, näevad et lapp valmis, imestavad, et kuidas tal omaette tanguga tuhast jõudis väljas ja hoovikaasivad sõõmu. Rõõgiivad ja anttavad ilekeskis, kas küll see õnnelik peaks olema, kas kuningas tütre pinale lasi. Nõrem veimaa ei lausu sõnagi. Viimane näeb teine vanem veimaa tuhkapaiste otsas seas nõela ja küsib mis see on ja kuhu tarvitada.

„Mul kuuskuus vaatsa ahju kiiri ja täis otsaesise katsa

vastas tuhkapaiste.

Järgmisel hommikul läksivaad vanemad veimaad kuningas tütre kihlusesi vaatama ja jätsivaad nooremad veimaad kaadu. Kuningas tütar vaatab käega läbi, aga ei näe peremeest ei leiad tal kuegil ja küsib, kas kellegile veel kaadu jäi? —

Tuhkapaiste veimaad vastavad: „Meil jäi küll üks veimaa kaadu, aga see on tuhkapaiste.“ Kuningas tütar käskis veimaadel minna ja nooremat veimaa õiget tuua, aga need ei tahtnud kuidagi minna ja punnisivad vastu...

Kaadu tuli vanamees uuesti tuhkapaiste juurde; andis sellele kuldse nõela ja ütles: „Mine nüüd kiiri juurde ja küsitse tal, kus tulevast käsk Kalm: kuldse, hõbe- ja vaske kohtumise väljas, kuldse tõlgi taga jõuel. Tõlgi see on kuldse hüüdel. Pane need selga, istu peale ja sõida naasja!“

Paiste teeb nõnda ära ja jõuab kuningas tütre juurde. Kuningas tütar tunneb tal silmapilk ära ja lahkab talle kaelast. Nüüd nägivaad veimaad küll, kuidas nende „tuhkapaiste“ kuningas väimehekas sai, aga kuldse kohtumise ja nõela nende ära ei saa mõistatusi. Viimati jõudis kuningas lasta juurest uhkest pulmast, mis mitu päeva kestsivaad. Mina ise olin ka seal pulmas ja sain sõõmu- ja mõnu mitu. Ilusti sõõmu ja mõnu ja saalt pidi ma ära ei saanud, sellepärast ei käsivad mul seal enam midagi üüsi kabe. Kuningas tütar oma mehega elavad siit praegu veel, kui mitte Amus neist veel ära pole kõristanud ja eralist saadud õnnelikult oma nõgi ülle. —

(Mart Amu järgi).